

Lesninger 10. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning 1 Mos 3,9–15

Jeg vil sette fiendskap mellom ditt avkom og kvinnens ætt

Etter at Adam hadde spist av treet, kalte Herren Gud på ham og sa til ham: «Hvor er du?»

Han svarte: «Jeg hørte deg i haven; da ble jeg redd, fordi jeg var naken, og jeg gjemte meg.»

Da sa han: «Hvem har sagt deg at du er naken? Har du spist av det treet jeg forbød deg å spise av?»

Mannen svarte: «Kvinnen som du har satt til å være hos meg, hun gav meg av treet, og jeg spiste.»

Da sa Herren Gud til kvinnen: «Hva er det du har gjort?»

Kvinnen svarte: «Slangen lokket meg, og jeg spiste.»

Da sa Herren Gud til slangen: «Fordi du gjorde dette, skal du være forbannet fremfor alt fe og alle vilddyr. På buken skal du krype, og muld skal du ete alle dine dager. Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, mellom ditt avkom og hennes ætt. Den skal knuse ditt hode, men du skal hugge den i hælen.»

Responsoriesalme Sal 130 (129),1–2. 3–4ab. 4c–6. 7–8

Omkved: Hos Herren er barmhjertighet,
og hos ham er forløsningens fylde.

Fra dypet kaller jeg på deg, Herre;
Herre, hør min røst.
Gjør ditt øre lydhørt
for mitt tryglende rop.

Om du gjemte på misgjerninger, Herre,
Herre, hvem kunne da bli stående?
Men hos deg er tilgivelsen,
så vi med ærefrykt skal tjene deg.

Jeg setter min lit til Herren,
min sjel håper på hans ord.
Mer enn vekteren etter morgenrøden
lenges Israel etter Herren.

For hos Herren er barmhjertighet,
og hos ham er forløsningens fylde.
Og han skal forløse Israel
fra all dets syndeskyld.

2. lesning 2 Kor 4,13–5,1 *Vi tror, og derfor taler vi*

Brødre, også vi har denne troens ånd, som det står skrevet om: «Jeg trodde, og derfor talte jeg →»; for på samme måte er det med oss: Også vi taler, fordi vi tror – fordi vi vet, at han som oppvakte vår Herre Jesus, med Jesus også skal oppvekke oss og la både dere og oss finne en plass hos ham. Alt dette skjer nemlig for deres skyld, slik at nåden som strømmer så rikt, kan rekke stadig fler, og takksigelsen stadig sterkere lyde – alt til Guds ære.

Og det er derfor vi ikke gir opp. Selv om vårt ytre menneske går til grunne, fornyes vårt indre dag for dag. For vår trengsel er kortvarig og veier ikke tungt, i sammenligning med den evige herlighet, som den bringer oss, og som er uten mål og grenser. Så har vi heller ikke blikket vendt mot de synlige ting, men holder de usynlige ting for øye; det synlige står der jo bare for en tid, mens det usynlige varer evig.

Ja, for vi vet, at om vår jordiske bolig bare er et telt, som rives ned, så har vi i himlene en annen bolig, som er evig, – en bygning som ikke er reist av menneskehender, men av Gud selv.

Halleluja Joh 12,31b–32

Halleluja.

Nå skal denne verdens fyrste støtes ut, sier Herren.

Mens jeg, når jeg heves over jorden, skal dra alle til meg.

Halleluja.

På den tid kommer Jesus hjem sammen med disiplene, og på ny strømmer mengden sammen, slik at de ikke engang rekker å ta mat til seg. Da hans nærmeste hørte det, gikk de avsted for å få tak i ham, for de mente at han var fra seg selv.

Og de lovkyndige som var kommet fra Jerusalem, sa: «Han er besatt av Beel-Zebul! Det er ved hjelp av demonenes fyrste at han driver demoner ut!»

Da kalte han dem til seg og begynte å tale til dem i lignelser: «Hvordan kan Satan drive ut Satan? Et rike som står splittet, kan ikke bestå; heller ikke en familie som ligger i innbyrdes strid. Og hvis Satan står splittet og i strid med seg selv, kan han ikke stå seg, da er det ute med ham. – På den annen side: Ikke kan noen bryte inn i huset til en mektig mann og røve det han eier, uten først å ha tatt ham til fange, – først når det er gjort, kan han plyndre ham.

Sannelig, det skal dere vite, at alt skal bli menneskene tilgitt, deres synder og alle deres gudsbespottelser, så mange de enn er. Men den som spotter Den Hellige Ånd, han får aldri tilgivelse, men forblir skyldig i en evig synd.» Dette sa han som svar på det de hadde sagt – at han var besatt.

Så kommer hans mor og hans brødre. De blir stående utenfor, men sender bud inn til ham og ber ham komme. Folket satt der i krets rundt ham, da noen kom med beskjeden: «Din mor og dine brødre og søstre står utenfor og spør etter deg.»

Men han svarer: «Hvem er min mor og mine brødre?» Og med et blick rundt på dem som sitter der, legger han til: «Dette er min mor og mine brødre. Ja, den som gjør Guds vilje, han er min bror, min søster, og min mor.»